

(המשך מעמוד 6)

קדושה לעצמנו. הזעיק את דעת זקהל התרבותית. הנאורה המתקדמת. בארץ ובעולם. נגד ממשלת ישראל. ותובעים ממנה להפסיק מיד את המישטר הבלתי-אנושי. המחייב והטרגי הה.

קבוצת אפוזיציה הומאניסטית, תל-אביב

הילחם וכתבים

כדי הצלחה במילחמה נגד הכפייה הדתית צריך לנקוט בטקטיקה הנכונה. כל הדיבורים על ליברליזם וחורש הפרט נופלים על אוזניים

ככביש רמות שבת?

ילוח. כדאי לנסות לערער את מערכת מבנים. הנה מיספר ציונות:

לחן ערוך של רבי יוסף קארו. הנה הגאון מוילנה — הגר"א. זב ביאור לספר זה. שהיום סבורים חוקרים שהינו אוסף קושיות

חסכון, צנוע, שקדן

השבועון אינו מודפס ומופץ במדינה של שוודיה-דרכים ואוכלי-אדם, ולכן לא יכול הח"כ החדש לעבור לסדר היום על הכתבה אשר משמיעה אותו, לדבריו (העולם הזה" 2290)

עיתונכם כותב שאני עושה "מאמצים מפלגתיים" לקבל את תיק התחברה כיסא ליד שולחן הממשלה. לא, אני עושה מאמצים! לכל אורח, בתל-אביב בפרט ובארץ בכלל, אני מוכר כמי שעשה מהפכה תחבורתית ותנועתית ב"ערי. אקוה כי לא אשמע מפרין בעיני הקורא אם אומר, שמה שבוצע בתל-אביב בתחום התחבורה והתנועה אין לו אח ודוגמה בשום עיר אחרת. תל-אביב צועדת בראש בהסדרית-תחבורה, בהנדסת תנועה, במערכת בקרה אלקטרונית, בגשרים עליונים, במעברים, בפיתוח כיכרות, בעדיפות לתחבורה הציבורית ובצוות המקצועי הטוב ביותר במדינה.

טבעי הדבר שרבים רואים אותי מועמד מתאים לתפקיד בכיר ב"מישרד-התחבורה. הקהילה המיקצועית אפילו שואפת לזה. מדוע זה איפוא תלינו עלי? וכי באמת סיפור של הצלחה אינו בגדר "הפירגון" של העולם הזה?

הינכם כותבים על מריבות ביני לבין ראש העיריה שלמה להט. שמונה שנים ציץ' ואנוכי פועלים, מופיעים ועובדים ביחד. הוא כ"ראש, ואני כסגן. להוציא מיקרה או שניים שבהם היינו חלוקים בעמדותינו — מתי, היכן ובאיזה נושא היה בינינו ריב? גם כאן — ההיפך הוא הנכון. עבודתנו במשך שמינה הוא דוגמה ומופת לשיתוף פעולה בין שני אישים במישור אחד, שהניבו תוצאות נפלאות בעיר.

בתברת החשמל הינכם שמים אותי אחראי לביובו של "מאות מיליונים". צר לי לקבוע כי אני

הייתי חלוץ של מאבק איתנים, בעומדי מול כוחות אדירים בחברת החשמל, הן פוליטיים והן ניהוליים. ההיפך הוא הנכון. בבואי לחברת-החשמל רציתי לעצור גלגל ענק ששגות דור לא היה מי שהעז לגעת בו. יכולתי בנקל ל"התברג" לתוך החברה ולהיות ממשמניה. תחת זאת תבעתי, ביחד עם חברי לדירקטוריון, שינויים, שיפורים, קיצוצים, קימוצים, התייעלות ושליטה של הדירקטוריון. לא אחד הזוהר אותי שאני "הולך לשבור את הראש". בתקופתי טבעו בחברה את המטבע "הנוגע ב"חשמל — יתחשמל".

הינכם חוררים לפרשת האשמו"ר תיו של מנכ"ל החברה לשעבר, יוסף טוליפמן. באותה עת השחיר עיתונכם את פני באכזריות. היה זה אחד התיצים המורעלים ביותר שהופנו כלפי על-ידי מתנגדי ב"חברה. אולם מאז ועד עתה פורסם דו"ח מבקר המדינה, הדוחה מכל וכל את הטענות שהועלו.

למיקרא תיאוריו של יוסי ינאי אפשר לחשוב שאני נוהג לבנון כספי ציבור, להתגורר במלונות-פאר, לטוס הרבה לחו"ל וכו'. לא דובים ולא יער, בשלוש שנות כהונתי כיו"ר החברה הגדולה ב"י ותר במדינה — ערכתי נסיעה אחת בת ארבעה ימים לחו"ל. קודמי בתפקיד עשו זאת עשרות פעמים!

הייתי היו"ר הצנוע ביותר בהוצאת ייצוג, אש"ל וכו'. פשוט מאד לא עשיתי הוצאות! מקרב סגני ראש העיר תל-אביב, במשך שמונה שנות כהונתי, נסעתי מטעם ה"עיריה בראש מישלחת מיקצועית שתי פעמים — פעם לרומניה, בעניין מערכת בקרת-לגונה, ופעם לסניגפור. שתי נסיעות אלה, בהן השתתפו נציגי מישרד-התחבורה, המישטר וכו'. נשאו פרי והצלחה. שום מלונות-פאר לא היו בהם. האם שתי נסיעות בשמונה שנים מצדיקות תיאור מסולף כזה?

ח"כ שיפמן התצלום ששוגר למערכת

ולא בעקפיין, ובקביעה כזו יש משום בורות גיהולית ותיפקודית. ולבסוף, לפני כשנה עמד העולם הזה לכבד אותי בתואר אח"ם — והסיפור לא פורסם משום שהצילור מים שנערכו בביתי לא עלו יפה. אז מדוע אתם מפרסמים דווקא את תמונתי מצילום שלא עלה יפה? אגא, החליפו לי את התמונה שלי.

ח"כ דויד שיפמן, תל-אביב

או בכל כביש אחר, שהרי כלל גדול קבעו החכמים: "המוציא מחברו — עליו הראיה", ואם בר"צונך לכפות עלי מנוחה בשבת — הוכח לי שהיום הוא יום השבת! ד"ר ראובן פלג, ירושלים

היהודים ושהיה לו ויכוח מר עם הפרופסור חיים וייצמן. ד"ר יהודה הורחק על-ידי המימסד המיזרחי אירופאי, אשר לא הבין ולא הכיר את המנטליות ומנע ממנו קתדרה באוניברסיטה העברית בירושלים. בהודמנות זו ברצוני להזכיר את יוסף אליהו שלוש, ממיסדי תל-אביב, אשר בפרק אחד בספרו, ה"מתאר את תולדות חייו, מתאר מיק"ר מעניין אשר יכול לשמש כדוג"מה.

באותה תקופה שימש כחבר מועצת עיריית תל-אביב הצעירה וגם כחבר מועצת עיריית יפו. וניסה לגשר בין שני העמים, אומנם ב"תחום הלוקלי. ואנשי המימסד ניסו להדביק לו את התואר "בוגד", כנראה שהצבעים הדומיננטים היו שחור ולבן, וצבעים אחרים בקשת — אין.

הגישה של הציונות המיזרח-איי רופאית היא שהביאה למצב ששי תוף פעולה עם ערבים הוא דבר מגונה. אין אני יודע מה היה קורה אם ההנהגה הציונית היתה מקבלת את דרכם של אותם מטיפים להבנה ו"קירבה בין יהודים וערבים, אך בטוחני שאימוץ דרכם והתפיסה שלהם היו מביאים לצימצום ה"פער בין שני העמים ובין התנועה הציונית, תנועת השיחרור יהודי דית, לבין העם הערבי והתנועת ה"שיחרור הערבית. וייתכן שהיינו מונעים הרבה דם ושינואה.

שקמה אבוטבול, תל-אביב

ב"29.6.81 פרשתי מראשות חב"ר-החשמל, לרגל בחייתי הצפויה לכנסת. על-יפי חוק החברות הממ"שלתיות, האוסר על ח"כ להיות חבר בדירקטוריון של חברה ממ"שלתית. למרות זאת, ב"22.7.81 אני עדיין מתואר בככתבתם כיו"ר החברה, "הממשיך לנהל אותה ביד רמה והעושה בכספים ככל העולה על רוחו..."

ליו"ר חברת-החשמל אין שום קשר לכספי החברה, לא במישרין

קביעת ימי השבוע לאחר השיי בוש שחל בתיפקודי היום והלילי לה בזמן המבול. תמצא לנו אגור דת ישראל את הסמבטיון הגועש בכל ימי השבוע ונח בשבת, ואו גם לא ניסע בשבת בכביש רמות

רצ"ב הרני להעביר אליך תמור נה מבית רב-מידות אשר נבנה ב"יפו על-ידי אביסכי עוד בטרם יסוד תל-אביב והשכונות היהודיות הראשונות ליד יפו, נוה-הצדק ונוה-שלום. הבית קיים עד היום כרחוב יפת 16.

בבית זה נרקם הווי עשיר וקשרי מסחר יהודיות בין יהודים וערבים, וזכור לי באופן אישי שכאשר ער ביי יפו נכנעו, ובראשם עמד אחד ממישפחת אברילבן, לא הסכים זה האחרון להתייצב בפני השילטונות הישראלים אם לא יהיו נוכחים במקום נציגים ממישפחת אבוטבול, ואכן, אבי המנוח, אברהם אבוטבול, ובן דודו יהושע אבוטבול, נקראו ואף הגיעו לטכס.

דברים אלה נכונים גם לאותם מישפחות הקימו את התשתית של הישוב היהודי עוד בטרם ביל"ו והציונות, והמדובר במישפחת בר זגלו, שאחד מטובי בניה, שלמה בוגזל, הטיף לאחווה יהודית-ערבית. שלוש, מויאל, אלישר, ולירו, מטלון, חיים שומלה, ארואץ, דנון, מני חסון אלמליח והאישים הבאים: אלברט ענטיב יוסף ביי נבון, נסים בכר והרב פאנוזיל, ועוד הרבה מישפחות ואישים אחרים.

מן הראוי להזכיר באופן מיוחד את שמו של אחד מגדולי המזרחנים במאה זו, לילד ירושלים ממוצא בבלי, חניך היידלברג, ציר לקונגרס הציוני הראשון בבוז, הפרופסור אברהם שלום יהודה, אשר קרא והטיף להבנה בין העם הערבי לבין

העברי הנהוג היום. מדוע נאכל מצות בפסח מדומה? יש ספיקות גם ביחס לקביעת ימי השבוע, בקברים עתיקים נתי גלו תאריכים שאינם תואמים ל"לוח הנוכחי. יש בעיות רבות ב"

המאה הקודמת, והיינו בשנים 1805—1805. ומאוחר יותר היתה בין המישפחות הראשונות אשר חידשו את הישוב היהודי ב"יפו.

ההנחה שלך, שיהדות ספרד וה"מזרח הינה שונאת ערבים, בטעות יסודה. מישפחתי, אשר כאמור התיישבה ביפו בתחילת המאה הקודמת, פיתחה קשרים נהדרים של אחווה ורעות עם מישפחות ערביות רבות, אשר נמשכו עד הקמת ה"מדינה.

בית אבוטבול אחווה ולא שינואה

אבוטבול ובוזגלו

הם אלמליח; אוסף אבוטבול ב"מוסיאון הבריטי, שחלק מצולם ממנו נמצא במכון יד בן-צבי בירושלים, "הדות ספרד והמזרח" מאת מ"ד. גאון, ועוד הרבה ספרי היסטוריה של תולדות הישוב. שלוחה אחת של מישפחת אברטבול, אשר אני נמנה על צאצאיה, הגיעה לארץ-ישראל עוד בראשית

השמות אבוטבול ובוזגלו הפכו למטבע-לשון המצי"בוע על מישפחות ברוכות-ילדים ועל מוצאם הספי רני גם אוי אבני הש"תמש בשמות אבוטבול ו"בוזגלו ככתבותיו על, "המ"הפכה הספרדית" (ה"עור"לם הזה" 2286)

לצערי, אינך מצוי מספיק בתול"ת יהדות ספרד, צפון-אפריקה, זרח ותולדות הישוב, ולכן חלים עם לפעם שיבושים במאמרך, וזמביאים לאידיוקים וטעויות נחותיק.

אבות אבותי, שנשאו את שם וטבול בגאון, היו ודאי גאים לד"ששם מישפחתם הפך למטבע"ון של מישפחות ברוכות-ילדים

למען הדיוק ההיסטורי, השם אינו וטבול אלא אבוטבול. השם הש"במשך הדורות האחרונים. מישפחת אבוטבול הינה מישפחה רבנים וגאונים גדולים בישראל, ר הכיעו לצפון-אפריקה מספרד רכוש עצום, שחלק גדול ממנו מר עד תחילת המאה הזאת. זה הספר "שריד ופליט" של ה"טוריון ומי שהיה שר-הדתות, ב יעקב משה טולידנו; מאמרן "דעי של הפרופסור מאיר בניהו"חה לאברהם", לכבודו של אבר"